

เรื่องขั้วญ ยะสูงเนิน 2553: ผลกระทบของการตั้งสำรองตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 (IAS 39) ต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชือของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ปริญญการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์เจียมจิตร ชวากร, M.B.A. 144 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการตั้งสำรองตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 ต่อประสิทธิภาพการบริหารสินเชือของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ โดยทำการประเมินประสิทธิภาพการบริหารสินเชือก่อน ระหว่าง และภายหลัง การตั้งสำรองตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 39 ของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ของประเทศไทย 4 แห่ง คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีและข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2551 นำมาวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินในการประเมินประสิทธิภาพในการบริหารสินเชือ ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพการบริหารสินเชือกของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ทั้ง 4 แห่ง ภายหลังการตั้งสำรองเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการตั้งสำรองตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 39 แล้วมีคุณภาพสินเชือกที่สูงขึ้น ความเพียงพอของเงินกองทุน และมีความสามารถด้านการทำกำไรที่สูงขึ้นทั้ง 4 ธนาคาร ด้านคุณภาพการจัดการ มีเพียงธนาคารกรุงไทยเพียงแห่งเดียวที่ต่ำลง ด้านสภาพคล่องต่ำลงทุกธนาคาร ด้านส่วนแบ่งตลาดเงินให้สินเชือกมีเพียงธนาคารไทยพาณิชย์ และกสิกรไทยที่ส่วนแบ่งตลาดเงินให้สินเชือกสูงขึ้น ธนาคารที่มีประสิทธิภาพในการบริหารสินเชือกที่ดีที่สุด คือธนาคารกสิกรไทยเนื่องจากมีประสิทธิภาพในการบริหารสินเชือกที่ดีขึ้นและสูงกว่าค่าเฉลี่ย

การนำ IAS 39 มาใช้มีผลต่อธนาคารพาณิชย์ไทยทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยมีความแข็งแกร่งมากขึ้นทั้งในด้านฐานะทางการเงิน คุณภาพของลูกหนี้ และส่งผลกระทบต่อธุรกิจธนาคารพาณิชย์ของไทยในปลายปี 2549 -2551 โดยเฉพาะภาวะการตั้งสำรองที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องมายังผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ปรับเปลี่ยนขึ้นเพื่อรองรับการใช้ IAS 39

ลายมือชื่อนิติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก